ఆమె కథ! కాదు. కళ్ళ
కాదు కాదు. ఆ కళ్ళ కథ

చాలాకాలమయింది కథ రాసి అందులోనూ, సెక్సు కథరాసి దాదాపు రెండున్నర దశాబ్దాల పైచిలుకే అయి ఉంటుంది ఆ రోజుల్లో చలంగారూ, చౌడేశ్వరీ దేవీ, ధనికొండ, నేనూ ఈ రకం కథలు ముమ్మరంగా రాస్తూ ఉండేవాళ్ళం అంతకు ముందు చలంగారూ — ఆయనతోబాటుగా కొంత వరకూ కుటుంబరావుగారూ — ఈ కోవకు చెందిన కథలు రాశారు ఆ దరిమిలా, కుటుంబరావుగారు, ఆ దోవలోంచి పక్కదోవకు వెళ్ళిపోయారు తరువాత మేమంతా ఈ దోవలోకొచ్చాం

ఈ గొడవంతా మీ ముందు వెళ్ళబోసు కుంటానికి కారణముంది సుమారుగా పాతికేళ్ల తరవాత మళ్ళీ సెక్సు కథరాయాలని నాకెందు కనిపించింది ? ఇప్పటికీ మార్కెట్‌లో దానికెక్కువ గిరాకీ ఉండడమా ? లేకపోతే— నాకు నేనే విధించు కున్న పరీక్షా ?

సాధారణంగా సెక్సు కథల్లో, అబ్బాయిముఖ్యం కాదు, అమ్మాయే ముఖ్యం ఆ అమ్మాయి అందంగా ఉండాలి ఆ అందాన్ని — తనివిదీరా వర్ణించాలి మన పూర్వకవులు, ప్రబంధాల్లోనూ, కావ్యాల్లోనూ, కథానాయికను వర్ణిస్తారే — నఖశిఖ పర్యంతం — అల్లాగా వర్ణించాలి పద్యాల్లోచేసిన వర్ణన కొందరికే అర్థమయ్యీ, మరికొందరికి పూర్తిగా అర్థంగాకా— పద్యం నడకమీదా, లయమీదా, తూగుమీదా, ఆధార పడి గునుకు పరుగుతో సాగిపోతుంది మన మహా కవులందరూ, ఆ పనే చేశారు ఏ కథానాయిక, అంగాంగ వర్ణననూ, విడిచి పుచ్చలేదు కావ్యలక్షణం, కావ్య ప్రయోజనం, కావ్యాత్మ, కవిత్వతత్వ వివేచనం, అభిద, వ్యంజనం, అభివ్యక్తీకరణం—ఈ సరంజామా నంతా కట్టగట్టి కాలవలో పారేసినా ఫర్వాలేదు కావలసింది కథానాయిక వర్ణన — అందులోనూ, సర్వాంగ వర్ణన — అందులోనూ, చదివేవాడి మనస్సులో దీన్నిహ వదిలేద్దాం !

వచనంలో అలా చేయడానిక్కాదు ఏపాటి అక్షరజ్ఞానమున్నవారికయినా, ఛటుక్కున తెలిసి పోవాలి వారికి తెలీని భావాన్ని చెప్పకూడదు అథవా చెప్పదలచుకొంటే వారికి తెలిసిన భాషలోనే చెప్పాలి చదివేవారు చదువుతూనే కిర్రెక్కిపోవాలి మతి పోగొట్టుకోవాలి ఆ తరహా సాహిత్యం కోసం జనం అవురావురుమనాలి అనేట్టుగా రాయాలి అలా రాస్తేతప్ప పత్రికలు వేసుకోవు అలాంటివి వేస్తేతప్ప జనం కొనరు అందుకని—కథానాయికను వర్ణించడం, ముఖ్యం ఆ అందమైన కథానాయికను, ఇంకో కథానాయకునితో కలిపేసి — ఆ తరవాత జరిగే రంగరంగ వైభవాలను కుతిదీరా వర్ణించడం సెక్సు కథల్లో మరీ ముఖ్యం

సాధారణంగా ఈ వర్ణన కళ్లతో ప్రారంభ మవడం సాంప్రదాయం ఆ సాంప్రదాయాన్నే నేనూ పాటిస్తున్నాను అవధరించండి !

ఆమె కళ్ళు

ఆమె కళ్లల్లోకి చూశాను ఆ కళ్ళు నాకు పరిచితమైనవి ఇప్పుడిక్కడ చూస్తున్నానుగానీ, వాటిని నేను ఎక్కడెక్కడో చూశాను ఎప్పుడెప్పుడో చూశాను అప్పుడప్పుడూ, అక్కడక్కడా చూశాను ఇప్పుడు మాత్రం, ఇక్కడే చూస్తున్నాను

మీరు నన్నొక క్షణం ఆలోచించుకోనిస్తారా ?

ఒక్కక్షణం చాలు ఒకేఒక్క క్షణం ఆ క్షణ కాలంలో — నా జ్ఞాపకాల మడతలన్నింటినీ విప్పేసి, ఆ అడుగు పొరల్లో, అట్టడుగు పొరల్లో అట్టట్ట ట్టట్టడుగు పొరల్లో దాక్కొన్న స్మృతులను, స్మృతి చిహ్నాలను వెలికి తీస్తాను ఒక్కొక్కటే మీ ముందుంచుతాను !

*   *   *

గిన్నె అడుగున పాలచుక్క ఆకలితో అలమ టించిపోతున్న — ఓ చిన్న చీమ గోడమీదుగా, గిన్నె అంచుకు పాకి, లోపలికి తొంగి చూసింది పాల చుక్క గిన్నె అడుగున ఉన్నది, ఆకలి తనదగ్గరున్నది పాలచుక్క కోసం మెల్లిగా — చాలా మెల్లిగా—బహు మెల్లిగా ఆ చిన్నారి చీమ, కిందికి దిగుతున్నది కలవారి కుటుంబంగదా ! కడగొట్టువాడికి వెండి గిన్నెతోనే పాలుపడతారు గిన్నె లోతట్టున—నున్నగా— తళతళ లాడుతూ మిలమిల లాడుతూ ఉంది — వెలుగు పడినా, జారిపోయేంత నునుపు చిన్న చీమకు ముందు కాళ్ళు జారి పట్టుతప్పి నప్పుడు, భయంతో బెంబేలెత్తిన దానికళ్ళు నాకు గుర్తుకొచ్చాయి

ఓ సారి, కృష్ణానదికి వరదలొచ్చాయి దరులను ఒరుసుకొంటూ, తోసుకొంటూ, కోసుకొంటూ ప్రవాహం ఉరకలెత్తుతోంది ఒడ్డునున్న మొక్కా మానూ, వరదనీటిలోకి తూలి, వాలిపోతున్నాయి

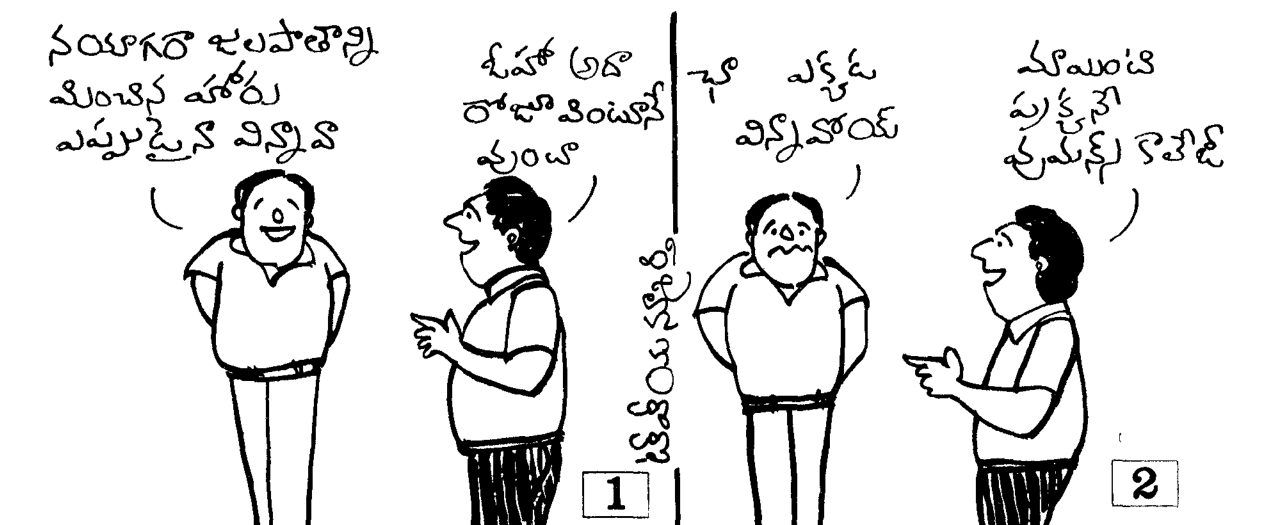

నేను – తరచుగా కూచునే జమ్మిచెట్టుకేసి, చూస్తున్నాను ఆ చెట్టునీడన కూచుని, నేను పిల్లమ్మ ఆటలాడిన రోజులు, పచ్చివేరుశనగ మండల్ని, తంపటి వేసుకొన్న రోజులు, సగం అన్నం ముందుతిని మిగతా సగం దానిమాటున దాచుకొన్న రోజులు గుర్తుకొచ్చాయి అర్జునుడు దాచుకొన్న పాశుపతాస్త్రం కోసం, అనేక దఫాలు వెర్రిగా, ఆ కొమ్మల్లోకి చూడడం జ్ఞాపకం వచ్చింది ఆ చెట్టు, వరదలో కొట్టుకుపోకుండా ఉంటే బావుండుననిపించింది కానీ – వరద – నా మాట వినలేదు ఓ పెద్ద తరంగం – ఉదుటుగా వచ్చి, వొడ్డుకు తాకింది పెళ్ల – పెళ్లా నిశ్శబ్దంగా, నదిలోకి జారిపోయింది జమ్మిచెట్టుకూడా వొరిగింది అప్పుడు సన్నగా, ఆకుపచ్చ పిణుగురుల్లా ఉండే దాని ఆకుల కళ్ళన్నీ, దీనంగా,భయంగా, నా వేపు చూడడం గుర్తొచ్చింది

* * *

చిన్నబోను బోనులో మరీచిన్న – కొబ్బరి ముక్క దాని వాసన గదంతా పలచగా అలుముకొన్నది అటూ ఇటూ గెంతి, మూచూసి ముందుకు దూకి, బోను తీగెల్ని కొరికి, సాధ్యంకాదని తేలాక విసుక్కొని, అతి ప్రయత్నంమీద లోపలికిదూరి, కొబ్బరిముక్కనూ,ఆనందంగాతిని,బయటికొచ్చేందుకు దోవ తెలీక, బిక్కుబిక్కుమంటున్న చుంచెలుక కళ్లు నాకు గుర్తుకొచ్చాయి

* * *

హోటలు వెనగ్గా రెండు కుప్పతొట్లు ! ఆ తొట్లనిండా ఎంగిలాకులు ఆ ఆకులకోసం తారట్లాడే ఊరకుక్క – ఆ కుక్కను తోలలేకా,ఆకుల్ని వొదులుకోలేకా, కుక్కవేపు భయంతో, కోపంతో, అసహ్యంతో, ద్వేషంతో, కసితో, ధలధలమండే మంటలలో నిండిన పదేళ్ల పసివాడి కళ్లు గుర్తుకొచ్చాయి

* * *

చాలా సంవత్సరాలనాటి మాట జారిపోతున్న బొందు లాగుల్ని ఎగదీసుకొంటూ, చీమిడిని ఎగబీలుస్తూ, చప్పుడు చెయ్యకుండా, వొంగి, కూచుని – తూనీగల్ని పట్టుకొని, దాని తోకలోకి ముల్లుగుచ్చితే, ఆ బాధ భరించలేకా విదిలించుకొని పోలేకా –

ఆమె కథ! కాదు...

గిలగిలా తన్నుకొంటున్నప్పటి తూనీగ కళ్లు గుర్తుకొచ్చాయి

* * *

ఎందుకొచ్చిందో తెలీదు ఓ చిమ్మట–గోడమీద వాలింది వాలి – ముందు కాళ్లను చాపి, ముడిచి, అసట తీర్చుకొంటున్నది నెత్తిమీదుగా, పైకి లేచిన రెండు మీసాలను, అటూ ఇటూ తిప్పింది ఎందుకోసమో, ఎవరికోసమో, ఎదురుచూస్తున్నది ఎదురు చూస్తున్నవారు కాకుండా – వెనగ్గా నిశ్శబ్దంగా – మెల్లిగా – పాకుతూ వచ్చి–తక్కుమని, బల్లి నోట కరచుకొన్నప్పుడు – ప్రాణ భీతితో విలవిలలాడే చిమ్మట కళ్లు నాకు గుర్తుకొచ్చాయి

* * *

ఎండాకాలం కాలవలో నీరు ఇంకిపోతున్నది అక్కడక్కడా – మెరకలు బయటపడుతున్నాయి కూడా వొడ్డునానుకొని, సన్నపాయలాగా – నీరు ముందుకు పాకుతోంది కాస్త లోతు చూసుకొని, మావు దించాడు, జాలరి మావుకు దిగువగా, వొత్తుగా చిల్లకంప ఆ కంపలోంచి నీరు తప్ప గాలి తప్ప, అప్పుడప్పుడూ వెలుగు తప్ప – ఇంకేదీ వెళ్లదు నీటి జాలున వచ్చిన చేపలన్నీ, ముళ్లను చూసి, వెనక్కు మళ్లీ మావులో చేరేవి ఒకరోజు, రెండురోజులు, నాలుగురోజులు మావునిండా బిలబిల లాడుతూ చేపలు జాలరి కాలవలోకి దిగాడు భార్య వొడ్డునే గోనెసంచీ పట్టుక్కూచుంది సందిట నిండా చేపల్నిపట్టి, సంచీలో వేస్తున్నాడు జాలరి అవి గిలగిల్లాడుతూ, జారిపోతూ, పారిపోతూ ఉన్నప్పుడల్లా – వళ్ళ బిగించి- వడేసి – వాటిని సంచీలోకి తోసేస్తున్నాడతను ఆఖరికో గడుగ్గాయి మిగిలింది అది చిక్కడంలేదు చిక్కినట్లే చిక్కి – ఛటుక్కున జారి నీళ్లల్లోకి తుళ్లుతోంది ఒక్కసారిగాదు–రెండుసార్లుగాదు– నాలుగైదుసార్లు అతనికోపం వచ్చింది బురదంతా కెలికి కెలికి, ఆ దుడుకు పిండాన్ని పట్టుకొని, రెట్టకొద్దీ మైలు రాయికేసి విసిరాడు చేప సగందాకా చీరుకుపోయింది అయినా బలాన్నంతా కూడ దీసుకొని, ఆఖరి ప్రయత్నంగా, శరీరాన్ని కదపడానికి ప్రయత్నించి – కదపలేకపోయి నప్పటి చేపకళ్లు నాకు గుర్తుకొచ్చాయి

* * *

పనుల్లేవు ఉన్నా పిలిచేవాళ్లులేరు ఉన్నా పోటీ ఎక్కువ అడుక్కుతిన్నా పెట్టేవారు లేరు పోలిగాడికేమీ పాలుపోలా తను పెద్దవాడు గనుక – నాలుగైదు రోజులు తిండిలేకపోయినా తట్టుకొంటాడు తనను చేసుకొన్న పాపానికి పెళ్లాం కూడా పస్తులుండటానికి అలవాటు పడింది కానీ– నాలుగేళ్ల చంటి వెధవ ఉండలేకపోతున్నాడు వాడి ఏడుపు చూడలేక పోలిగాడు గింగిరాలు తిరిగిపోయాడు వలను భుజానవేసుకుని, కొండ ప్రక్కనున్న తోపులోకొచ్చాడు ఆ తోపు కంచెనిండా కుందేళ్లు ! ఎలపన్ని రేలాకు చుట్టుముట్టించి – కంచెకివతలగా వచ్చి బాణాకర్రతో, కంచెమీద కొట్టడం సాగించాడు జిమ్ముమంటూ నుసి పురుగులేచింది ఖుస్సుమంటూ పసిరికపాము జరజరలాడుతూ తోటలోకి పాకిపోయింది ఓ పెద్ద కుందేలు, మూడుపిల్లలూ, ఛకఛకలాడి చెవులు, అటూ ఇటూ తిప్పి, చప్పున తోపులోకి పరుగెత్తాయి తల్లికుందేలు ముందుగా-

కార్లకు పెట్రోలియంగ్యాస్ !

కార్లకు పెట్రోలు, డీసిల్‌కంటే లిక్విడ్ పెట్రోలియం గ్యాస్ మంచిదని, దీని వలన వాతావరణ కాలుష్యం అతి తక్కువగా ఏర్పడుతుందని పశ్చిమ జర్మనీలోని వాతావరణ కాలుష్య సంఘం ఆ ప్రభుత్వానికి సమర్పించిన నివేదికలో పేర్కొన్నది ఈ కార్లనుండి వెలువడే వాయువుల్లో సీసము ఉండదు కార్బన్ మోనాక్సైడ్, హైడ్రోకార్బన్లు తక్కువగా ఉంటాయి శబ్దము కూడా తక్కువే ప్రస్తుతానికి నగరాల్లో తిరిగే వాహనాలకు గ్యాస్ ఇంజన్లు అమర్చడం మంచిదని కూడా ఈ సంఘం పేర్కొన్నది వాతావరణదృష్ట్యా గ్యాస్‌ను ఇంధనంగా ఉపయోగించడం మంచిదే అయితే దీనివలన ఖర్చు ఎక్కువ అవుతుంది

పిల్లలు దాన్ని అనుసరిస్తూ — తల్లి — ఓ బారదూకి, ఆగి, ముగ్గురు పిల్లల్నీ తొందరచేసి— మరో దూకు దూకి— మరోసారి ముగ్గురు పిల్లల్నీ చూసి, ఇంకో సారి దూకి, ఈసారి ఇద్దరు పిల్లల్నేచూసి, మూడో పిల్ల వలలో చిక్కి, విలవిలా గిలగిలా తన్నుకుంటు న్నప్పుడు — అటుకేసే దిక్కుతోచక, బెంబేలు పడి పోతున్న తల్లికుందేలు కళ్ళు నాకు గుర్తొచ్చాయి

* * *

అందరూ వెళ్లిపోయారు ఆరుగంటలూ వెళ్లి పోయాయి, ఆఫీసరు వెళ్లలేదు అతగాడు వెళ్లిందాకా తనూ వెళ్లలేదు తన ఉద్యోగం, అతని 'ఇష్టం' మీద ఆధారపడి ఉంది ఆ ఇష్టం తన శరీరంమీద పరుచుకొని ఉంది

ఇంతకన్నా హీనాతిహీనమైన ఉద్యోగాలకోసం తను చేసిన ప్రయత్నాలేవీ జానకి మర్చిపోలేదు అప్పుడప్పుడు ఆవిడ అనుకొనేది — తనకీపేరును, తల్లిదండ్రులు ఆలోచించే పేట్టారేమోనని! ఆ జానకి జీవితమంతా కష్టాలమయం అక్షరాలా తన జీవితమూ అంతే అయింది

తన చదువూ, తెలివితేటలూ, చురుకుతనమూ ఇవేవీ తనకింత అన్నం పెట్టలేకపోయాయి ఈ యోగ్యతలెవరికీ అవసరం లేకపోయాయి వారిక్కావలసిన 'యోగ్యత' అందం — తన వయసు — తన శరీరం మామూలు యోగ్యతలకు చెల్లుబడి లేనప్పుడు చెల్లేయోగ్యతను తను బయట పెట్టక తప్పలేదు ఈ నిర్ణయానికి రావటానికి ముందు జానకి, రోజులకు రోజులు ఆలోచించింది ఆలోచించి ఆలోచించి, ఆలోచించి అలసిపోయిందే తప్ప, మరో దోవా కనిపించలేదు

పోనీ —

తనకు పెళ్లయినా అయి ఉంటే — ఆ బరువు బాధ్యతలేవో ఆ మొగుడనేవాడే చూసుకొనేవాడు పంచులకు పంచులు కుమ్మరించి, తనకో భర్తను కొనే తాహతు తండ్రికి లేదు ఉద్యోగం చేస్తున్న అమ్మాయికయితే — కట్నాల బెడద — అసలుండదని కాదుగానీ — ఇప్పుడున్నంత ఉండదు ఆ ఉద్యోగం కోసం వేట ప్రారంభించింది జానకి చిత్రమేమి టంటే — ఉద్యోగ్యమే జానకిని వేటాడ్డం ప్రారంభించింది

అధికారం

ఆసమర్థుని చేతిలో
నిన్నటి పువ్వు
నేటి వాగ్దానం
రేపటి వర్షం
సమర్థుని చేతిలో
నిన్నటి వర్షం
నేటి పువ్వు
రేపటి (జీవితాని)కి హామీ

— కాశీనాథ & కాశీనాథ

ఈ వేట కార్యక్రమంతో జానకి పూర్తిగా అలసిపోయింది చచ్చీచెడీ — ఈ ఉద్యోగం సంపాదించింది నెలరోజులపాటు 'తాత్కాలికం' అన్న షరతుమీద పని చేసింది ఆ నెలరోజులూ, ఈ రోజుతో పూర్తవుతాయి ఈ రోజున 'తుదినివేదిక' ప్రధాన కార్యాలయానికి వెడుతుంది భవిష్యత్తంతా, జానకి కళ్లముందు మసక మసగ్గా మెదలింది ?

తన సుఖం — తన పెళ్లిమీద ఆధారపడి ఉంది తన పెళ్లి — తన ఉద్యోగంమీద ఆధారపడివుంది తన ఉద్యోగం, ఈ 'తుది నివేదిక'మీద ఆధారపడి వుంది ఆ నివేదిక, ఆఫీసరుగారి దృష్టిమీద ఆధారపడివుంది ఆ దృష్టిని తొణక్కుండా చేయడం తన అందంమీదా, వయసుమీదా ఆధారపడి ఉంది

జానక్కి చెమటలు పోశాయి చెంగుతో ముఖం తుడుచుకొంది మెడ తుడుచుకొంది అరచేతుల్లో ఊదుకొని, చెమటను ఆర్పుకొంది లోపలినించి సెగలూ, పొగలూ, ఆవిరులూ తోసుకొస్తున్నాయి

ఎంత స్థిమితంగా కూచుందామన్నా — జానకి కుదుట పడలేకపోతున్నది ఏడుగంటలూ దాటాయి ఆఫీసంతా నిశ్శబ్దం! దూరంగా పాత సీలింగ్ ఫ్యాన్ పెడుతున్న సన్నని గురక - గోడగడియారం తననే అప్పళించి చూస్తున్నట్లు జానకి గిదాటు పడింది

స్ప్రింగ్ డోర్ తెరుచుకొన్నది
మెత్తని బూట్ల చప్పుడు —
దగ్గరగా వచ్చి ఆగినట్లుగా తోచి
జానకి తలెత్తి చూసింది

ఎదురుగా ఆఫీసరు అతని చేతిలో కవరు దానిమీద హెడ్డాఫీస్ అడ్రస్ ఆ కవరులో మరో చిన్నకవరు దానిమీద 'కాన్ఫిడెన్షియల్' అన్న వాక్యం ఎర్రగా వెక్కిరిస్తో ఆ కవరులో రెండు టైపు చేసిన కాగితాలు

ఆ కాగితాలు చిన్నకవర్లోకి వెళ్ళి, ఆ చిన్న కవరు పెద్ద కవర్లోకి వెళ్లి, ఆ పెద్ద కవరు పోస్టు డబ్బాదాకా వెళ్లడానికి — తను ఆఫీసరుగారితో వారు రమ్మన చోటుకు వెళ్ళాలి

వెళ్లడమా ? మానడమా ?

జానకి ఓ క్షణం ఆలోచించింది

ఆలోచించి వెళ్లడానికే నిశ్చయించింది నిశ్చయించి సన్నగా నవ్వింది ఆ నవ్వు నిప్పుల్లోంచి వచ్చినట్లుగా ఉంది అలా చూస్తున్నప్పటి జానకి కళ్లు నాకు గుర్తొచ్చాయి

* * *

క్షమించండి !

పసందైన ప్రణయ కథను చెబుతానని మాటిచ్చాను కథానాయికను శిఖనఖ పర్యంతం వర్ణించి, మిమ్మల్ని ఆకట్టుకొందామనుకొన్నాను అనుకొని — సాంప్రదాయానుసారంగా, నేత్ర వర్ణనతో ప్రారంభించాను అయితే ఈ ప్రారంభం మీక్కావలసినట్లుగా ప్రారంభం కాలేదు కాలేదు సరిగదా —మరో కథకు ప్రారంభమయి కూచుంది ఈసారికి నన్ను మన్నించండి !

మరోసారి మనం కలుసుకొన్నప్పుడు—అక్షరాలా— పసందైన మరో ప్రణయ కథనే మీకు చెబుతానని హామీ ఇస్తున్నాను ★